
Naczelna Rada Adwokacka : [uchwały]

Palestra 9/7-8(91-92), 107-118

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adwokat Władysław Janusz Tomorowicz za zasługi w pracy zawodowej i społecznej odznaczony był Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Medalem Zwycięstwa i Wolności i innymi odznaczeniami państwowymi.

Był świetnym organizatorem, człowiekiem wielkiej wiedzy i wysokiej kultury, a jednocześnie skromnym i ofiarnym działaczem społecznym. Współpracownicy mówili o nim: dobry kierownik.

Człowiek o żywym, czułym na krzywdę ludzką sercu, dobry kolega. Miał wiele osobistego uroku, którym zjednywał sobie ludzi. Wszyscy, którzy spotykali się z nim w pracy zawodowej i społecznej, darzyli go nie tylko dużą sympatią, ale i głębokim szacunkiem za jego prawość charakteru, bezkompromisowość i oddanie sprawie, której bez reszty służył do ostatnich dni swego życia.

Nie tylko adwokatura polska, ale wszyscy postępowi prawnicy polscy przez śmierć Jego ponieśli bolesną stratę.

Nie mogłem, niestety, uczestniczyć osobiście w pogrzebie adwokata Tomorowicza, kiedy żegnał go przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej. Wdzięczny jestem Redakcji „Palestry”, że umożliwiła mi chociaż w ten sposób oddać należną cześć dobremu Polakowi i wzorowemu adwokatowi, jakim był adwokat Tomorowicz.

Kazimierz Zawadzki

NACZELNA RADA ADWOKACKA

I. UCHWAŁA

NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

z dnia 26 czerwca 1965 r.,

zatwierdzona decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 2.VII.1965 r.

Na zasadzie art. 55 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 19.XII.1963 r. o ustroju adwokatury Naczelna Rada Adwokacka, rozpatrzywszy w dniu 26.VI.1965 r. sprawę zmiany regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA, uchwalonego przez NRA w dniu 14.XI.1964 r. i zatwierdzonego decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 2.XII.1964 r.*, **u c h w a ł a**, co następuje:

§ 1.

1. W § 1 ust. 2 regulaminu po pkt pod lit. a) **d o d a j e** się nowy pkt pod lit. b) treści następującej:

* Regulamin ten ogłoszono w numerze 1 „Palestry” z 1965 r., str. 92.

„Ze składek zespołów adwokackich w wysokości nadwyżki ponad 10 000 zł wynagrodzenia brutto, przypadającego na danego adwokata”.

2. Dotychczasowe punkty pod lit. b) i c) otrzymują kolejne oznaczenie a i d.

§ 2.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r.

2. UCHWAŁA

PREZYDIUM NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

z dnia 8 lipca 1965 r.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na posiedzeniu w dniu 8 lipca 1965 r., opierając się na uchwale plenarnego posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 26 czerwca 1965 r., uchwala:

W Instrukcji w sprawie udzielania świadczeń i zarządzania Funduszem Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA wprowadza się nowy § 21a treści następującej:

§ 1.

„§ 21a. Zespół adwokacki, po rozliczeniu w danym miesiącu kosztów administracyjnych zespołu, ustala wysokość wynagrodzenia przypadającego na każdego z adwokatów. Jeżeli wysokość tak ustalonego wynagrodzenia brutto przekracza sumę 10 000 zł miesięcznie, całą nadwyżkę ponad 10 000 zł potrąca się jako składkę na Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej zgodnie z § 1 ust. 2 lit. b) regulaminu FSK przy NRA.

Potrąconą składkę zespół adwokacki przekazuje na konto NRA w NBP IV O/M w Warszawie 1528-9-4346 w ciągu dni siedmiu od daty sporządzenia arkusza rozliczeniowego.

Jednocześnie zespół adwokacki przesyła do Naczelnej Rady Adwokackiej deklarację według załączonego wzoru. Odpis deklaracji przesyła się do właściwej rady adwokackiej.

Ustaloną jak wyżej i przekazaną do NRA składkę księguje się w ciężar kosztów administracyjnych zespołu”.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1965 r.

§ 3.

Wykonanie uchwały zleca się Skarbnikowi NRA.

Wzór deklaracji

NACZELNA RADA ADWOKACKA
w Warszawie

Zespół Adwokacki Nr w przedstawia rozliczenie składki na rzecz Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA, należnej na podstawie § 1 ust. 2 lit. b) regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej za miesiąc 196 r.

Lp.	Nazwisko i imię adwokata	Wysokość wynagrodzenia bez potrącenia podatku od wynagrodzeń i udziału statego	Nadwyżka ponad 10 000 zł jako składka na FSK
1	2	3	4
1.			
2.			
3.			
4.			
itd.			

Do wiadomości:

Rada Adwokacka w

Kierownik Zespołu

3. UCHWAŁA**PREZYDIUM NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ**z dnia 26 czerwca 1965 r.¹

Na podstawie pkt 7 regulaminu w sprawie rachunkowości zespołów adwokackich z dnia 14.XI.1964 r.* Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

ustala

wzór arkusza rozliczeniowego wraz z objaśnieniami, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r.

* Regulamin ten nie był publikowany. Przesłano go radom adwokackim i zespołom adwokackim do wiadomości i stosowania.

Zespół Adwokacki Nr

w

Załącznik do uchwały
Prezydium NRA
z dnia 26.VI.1965 r.

..... dnia 196 r.

ARKUSZ ROZLICZENIOWY PODZIAŁU DOCHODU

za m-c 196r.

Lp.	Nazwisko adwokata	Wpływ adwokata			Razem wpływ	Udział stały	Podstawa do obliczenia nad- wyżki	Udział w nadwyżce	Koszty przy zastosowaniu § 35 lub § 36	Wynagrodzenie	
		ze spraw	z substytucji	z urzędu						brutto	netto
1		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
R a z e m											

Koszty zespołu %
 Składka na FSK
 Do podziału z
 Proporcjonalna wartość nadwyżki %

Koszty administracyjne Zespołu Adwokackiego Nr w :
za m-c 196 r.

Wydatki osobowe zł
Wydatki rzeczowe zł
Podatek obrotowy zł
Składka na rzecz samorz. adw. zł
„ na FSK z § 1 lit. b regul. FSK zł
Centralny Fundusz Szkolenia Aplik. zł
Składki ubez. od wynagr. adwokatów zł
RAZEM:

Rozliczenie Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich
za m-c 196 . . r.

(wypełniają tylko zespoły szkolące aplikantów)

1. Wynagrodzenie aplikantów zł
2. Składki ubezpieczeniowe zł
3. Koszty przejazdów na szkolenie zł
Razem:

Zajęcia uboczne brane pod uwagę przy rozliczeniu wynagrodzenia (§ 35 ust. 2)

Lp.	Nnazwisko i imię	Wynagrodzenia uboczne	Rodzaj zajęcia
1.			
2.			
itd.			

**Składka zespołu adwokackiego na Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej z § 1 pkt b
regulaminu FSK**

Lp.	Nazwisko i imię	Składka
1.		
2.		
itd.		

Przykładowe obliczenie

WZOR

Zespół Adwokacki Nr 1

..... dnia 196 I.

W

ARKUSZ ROZLICZENIOWY PODZIAŁU DOCHODU

za m-c 196

Lp.	Nazwisko adwokata	Wpływ adwokata			Udział w nadwyżce	Podstawa do obliczenia nad-wyżki	Udział w nadwyżce	Koszty przy zastosowaniu § 35 lub § 36	Wynagrodzenie		
		ze spraw	z instytucji	z urzędu					brutto	netto	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	A	6.400	300	1.000	7.700	2.900	5.700	2.880,30	—	4.880,30	3.831,10
2	B	1.000	800	—	1.800	2.000	—	—	—	2.000,—	1.780,—
3	C	900	—	—	900	900	—	—	297,90	602,10	602,10
4	D	18.000	—	—	18.000	2.000	16.000	8.081,80	—	10.000—	7.850,—
5	E	8.100	400	300	8.800	2.000	6.800	3.435,80	—	5.435,80	4.266,20
Razem		34.400	1.500	1.300	37.200	8.900	28.500	14.397,90	297,90	22.918,20	18.329,40

Koszty zespołu % — 33,1 — 11.400,— Wyliczenie poz. 9

Składka na FSK — 81,80 34.400,—

Do podziału zł — 22.918,20 — 11.400,— koszty

34.400,—

+ 8.900,— udz. stały

14.100,—

+ 297,90 zwróc. koszty (poz. 10)

14.397,90

14.397,90 : 28,500 = 50,5%

A. 5.700 × 50,5 = 2.878,50 ca 2.880,30

Wyliczenie poz. 11

A — 2.000 + 2.800,30

B — 2.000

C — 900 — 297,90

D — 2.000 + 8.081,80

FSK

81,80

10.000,—

E — 2.000 + 3.435,30

= 5.435,80

Objaśnienia do arkusza rozliczeniowego podziału dochodu zespołu

(Załącznik do uchwały Prez. NRA)

1. W podziale nadwyżki uczestniczą adwokaci, których wkład pracy przekroczył udział stały (§ 34 rozp. o zesp.).
2. Podział nadwyżki następuje proporcjonalnie do tej części wkładu pracy adwokata, o którą adwokat przekroczył kwotę stałego udziału w dochodzie zespołu.
3. Wliczenie dochodów z zajęć ubocznych (§ 35 ust. 2) i zastosowanie ograniczeń przewidzianych w § 36 może nastąpić — z zachowaniem obowiązujących przepisów — jedynie w stosunku do tych adwokatów, którzy nie osiągnęli udziału stałego.
4. W razie osiągnięcia przez zespół dochodu nie pozwalającego na wypłatę udziału stałego w danym miesiącu w pełnej wysokości, dochód dzieli się pomiędzy członków zespołu w równych częściach.

Objaśnienia szczegółowe do przykładowego obliczenia arkusza rozliczeniowego

- Poz. 3** „Wpływ adwokata ze spraw” powinna zawierać sumę gotówkową wpłat klientów za prowadzone przez adwokata sprawy pomniejszoną o należności z tytułu zastępstw substytucyjnych.
- Poz. 4** „Wpływ adwokata z substytucji” powinna zawierać saldo dodatnie rozliczeń miesięcznych za substytucje wewnątrz zespołu (substytucje międzyzespolowe stanowią wpływ gotówkowy w poz. 3 — § 39 regulaminu działania zespołów adwokackich).
- Poz. 5** „Wpływ adwokata ze spraw z urzędu” powinna zawierać sumę rozliczeń ustalonych należności adwokata za obrony i zastępstwa z urzędu.
- Poz. 6** „Razem wpływ” powinna zawierać sumę kwot z poz. 3, 4 i 5. Powyższą sumę stanowi ogólny wpływ adwokata, będący podstawą dalszego rozliczenia dochodu zespołu.
- Poz. 7** „Udział stały” powinna zawierać kwotę, na jaką określony został przez radę adwokacką udział stały adwokatów w dochodzie zespołu w danej izbie (w chwili obecnej wynosi on 2 000 zł). Jeżeli ogólny wpływ zespołu z poz. 3, pomniejszony o sumę kosztów zespołu (co daje dochód zespołu), nie pozwala na wypłatę udziałów stałych w pełnej wysokości, to w poz. 7 należy zamieścić kwoty wynikające z podzielenia dochodu przez liczbę adwokatów uczestniczących w jego podziale.
W wypadku gdy do adwokata miał zastosowanie § 35 lub 36, należy w poz. 7 wpisać ogólny jego wpływ (poz. 6).
- Poz. 8** „Podstawa do obliczenia nadwyżki” powinna zawierać sumę z poz. 6 pomniejszoną o udział stały, to jest o 2 000 zł. Jeżeli więc wpływ razem wynosi np. 7 700 zł, to podstawę do udziału w nadwyżce stanowi kwota 5 700 zł, a gdyby ten wpływ razem wyniósł np. 2 500 zł, to w nadwyżce uczestniczy on kwotą 500 zł. Inaczej mówiąc w poz. 8 wpisuje się kwotę z pozycji 6 minus poz. 7.

- Poz. 9** „Udział w nadwyżce” zawierać powinna kwotę stanowiącą udział adwokata w podziale nadwyżki. Nadwyżkę dochodu zespołu stanowi sumą z poz. 3 pomniejszona o sumę kosztów i udziałów stałych. Przy wyliczaniu kosztów zespołów w razie zastosowania do adwokata § 35 lub 36, kwota z poz. 10 pomniejsza ogólne koszty zespołu i wobec tego powinna ona być odjęta od ogólnej sumy kosztów przy rozliczaniu nadwyżki w poz. 9 (np. jeżeli ogólny wpływ ze spraw wynosił 34.400 zł, koszty zespołu — 11 400 zł, a udziały stałe — 8 900 zł, to nadwyżkę dochodu zespołu stanowi kwota 34 400 zł minus 14.397,90 zł (11.400 — 297,90 + 8.900). Nadwyżkę tę należy podzielić proporcjonalnie do wkładu pracy adwokatów przyczyniających się do jej powstania. Dla wyliczenia udziału w nadwyżce należy podzielić 14.397,90 zł przez sumę z poz. 8. Jeżeli, tak jak w danym wypadku, suma z poz. 8 będzie wynosiła 28 500 zł (dlatego 28 500 zł, a nie 34 400, że poz. 6 nie zawsze równa się poz. 3, ponieważ dolicza się jeszcze substytucje i urzędówki), to w wyniku podzielenia 14 397,90 zł przez 28 500 procentowy udział w nadwyżce będzie wynosił $14\ 397,90 : 28\ 500 = 50,5\%$, czyli proporcjonalna wartość nadwyżki w stosunku do udziału w nadwyżce wynosi 50,5 gr za 1 złoty. Udział w nadwyżce każdego adwokata wyniesie więc kwotę z poz. 8 pomnożoną przez 0,505.
- Poz. 10** „Koszty przy zastosowaniu § 35 lub 36” powinna zawierać kwotę proporcjonalnych kosztów przypadających na danego adwokata, który nie wypracował udziału stałego. Dotyczy to wypadku, gdy w poz. 6 „razem wpływ” nie wynosił dla danego adwokata 2 000 zł (przy obecnych udziałach stałych) i gdy zastosowano do danego adwokata ograniczenie udziału w podziale nadwyżki uchwałą zespołu z przyczyn wymienionych w § 35 lub 36 rozporządzania o zespołach.
W razie wypełnienia tej pozycji nie wypełnia się poz. 8 i 9.
- Poz. 11** „Wynagrodzenie brutto” powinna zawierać sumę z poz. 7 i 9. Jeżeli suma z tych pozycji wynosi więcej niż 10 000 zł, wpisuje się do poz. 11 tylko kwotę 10 tys. zł, a kwotę przekraczającą 10 tys. zł przenosi się na składkę FSK. Jeżeli zaś miało miejsce zastosowanie § 35 lub 36, to w pozycji 11 wpisuje się kwotę z pozycji 6 pomniejszoną o pozycję 10.
- Poz. 12** „Wynagrodzenie netto” zawiera kwotę wynagrodzenia po potrąceniu podatku od wynagrodzeń. Przed poz. 12 może być wprowadzona dodatkowa pozycja zawierająca wyliczenie podatku od wynagrodzeń.

4. UCHWAŁA

PREZYDIUM NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

z dnia 1 lipca 1965 r.

KIEROWANIE ADWOKATÓW NA KOMISJE LEKARSKIE DO SPRAW INWALIDZTWA I ZATRUDNIENIA

Nawiązując do swej uchwały z dnia 24.IX.1964 r., Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 16 czerwca 1965 r., na podstawie art. 19, 55 ust. 1 pkt 4 i 56 ust. 3 ustawy o ustroju adwokatury, postanowiło:

1. zlecić radcom adwokackim przeprowadzenie dokładnej analizy dotyczącej członków zespołów adwokackich pod kątem widzenia ich zdolności do wykonywania zawodu (art. 19 ust. 4 u.o.u.a.) i w tym celu:

- a) zlecić radom adwokackim kierowanie każdego adwokata-członka zespołu, który ukończył 70 lat życia, na badanie przez Komisję lekarską do spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia w trybie art. 19 ustawy o ustroju adwokatury. Jeżeli adwokat skierowany na KIZ z powodu wieku nie został uznany za niezdolnego do wykonywania zawodu, należy mimo to mieć na uwadze, że dalszy postęp wieku wymagać będzie po upływie odpowiedniego czasu ponownego sprawdzenia zdolności do wykonywania zawodu,
 - b) zezwolić radcom adwokackim na odstąpienie w konkretnym wypadku — w drodze uchwały — od wypełnienia przewidzianego w pkt pod lit. a) obowiązku, jeżeli sposób wykonywania zawodu przez adwokata, który ukończył 70 lat życia, wskazuje dostatecznie przekonywająco na zachowanie przez niego zdolności wykonywania zawodu,
 - c) zobowiązać ponadto rady adwokackie do kierowania na KIZ adwokatów, którzy nie ukończyli 70 lat, jeżeli zachodzą wątpliwości co do zdolności do wykonywania przez nich zawodu.
2. Rady adwokackie obowiązane są prowadzić ewidencję skierowań na KIZ i czuwać nad terminowym ich załatwianiem przez Komisję. Jeżeli po upływie 3 miesięcy od daty skierowania rada nie zostanie zawiadomiona o treści orzeczenia KIZ, obowiązana jest zażądać wyjaśnienia od zainteresowanego adwokata lub też od KIZ.
 3. Jeżeli adwokat w sposób zawiniony uniemożliwia swym zachowaniem lub istotnie utrudnia wydanie orzeczenia przez KIZ, rada adwokacka powinna zlecić zespołowi rozważenie wykluczenia takiego adwokata z zespołu w trybie § 19 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 20.XII.1963 r. w sprawie zespołów adwokackich. Bezzasadnie negatywną uchwałę zespołu powinna rada adwokacka zmienić w trybie art. 27 ustawy o ustroju adwokatury i orzec wykluczenie z zespołu niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokata.

Uzasadnienie

- I. W uchwale z dnia 24.IX.1964 r. („Palestra” nr 11/64, str. 73—74) Prezydium NRA wyjaśniło cel przepisu art. 19 pkt 4 ustawy o ustroju adwokatury. Prezydium podkreśliło, że prawidłowe udzielanie pomocy prawnej oraz prawidłowe funkcjonowanie zespołów nie dadzą się pogodzić z udziałem w zespołach tych adwokatów, którzy stali się trwale niezdolni do wykonywania zawodu wskutek upadku sił fizycznych lub umysłowych, i w związku z tym zleciło radom korzystanie w pełnym rozmiarze z uprawnień, jakie daje im powyższy przepis.
- II. Ustawa o ustroju adwokatury nie wprowadziła postanowień, które by z osiągnięciem odpowiedniego wieku przez adwokata łączyły zakaz dalszego wykonywania zawodu (por. art. 20 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 15.II.1962 r. — Dz. U. Nr 11, poz. 54 oraz art. 59 prawa o ustroju sądów powszechnych — tekst jednolity: Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40). Ustawodawca uważał za wystarczające wprowadzenie normy zezwalającej na to, by uniemożliwić wykonywania zawodu adwokatowi trwale niezdolnemu do jego wykonywania, gdy niezdolność ta zostanie w sposób przewidziany ustawą

stwierdzona, przy jednoczesnym pozostawianiu takiego adwokata w szeregach adwokatury. Należy zaznaczyć, że wymaganie trwałej niezdolności do wykonywania zawodu jest surowsze i dalej idące aniżeli wymagania wystarczające do stwierdzenia inwalidztwa 3 grupy.

- III. W tej sytuacji interes społeczny: zapewnienie należytej i dostatecznie sprawnej pomocy prawnej, jak i właściwe funkcjonowanie zespołu, w szczególności prawidłowe stosowanie systemu podziału dochodu w zespołach — wymaga, aby zespoły i rady adwokackie realnie i skutecznie czuwały nad skreśleniem z zespołów adwokatów trwale niezdolnych do wykonywania zawodu.
- IV. Stwierdzić należy, że obecny stan rzeczy w tym zakresie nie może być uznany za zadowalający.

W zespołach zawód adwokacki wykonuje przeszło 250 adwokatów w wieku powyżej 70 lat, nie licząc 124 adwokatów rencistów-członków zespołów.

Już w powołanej uchwale z dnia 24.IX.1964 r. Prezydium zaakcentowało, że przekroczenie 70 lat życia z reguły (od czego oczywiście będą niejednokrotnie wyjątki) powoduje znaczne zmniejszenie możliwości wykonywania zawodu. Zachodzi więc w zasadzie konieczność sprawdzenia — w sposób przewidziany w ustawie — zdolności do wykonywania zawodu każdego adwokata, który przekroczył ten wiek.

Od tego obowiązku rady mogą odstąpić tylko wówczas, gdy sposób wykonywania zawodu przez adwokata, który przekroczył 70 lat, stanowi dla rady wystarczającą rękojmię dostatecznej zdolności do jego wykonywania.

Mogą oczywiście zachodzić wypadki, gdy skierowanie na KIZ okaże się konieczne także przed ukończeniem przez adwokatów 70 lat życia. Jeżeli adwokat skierowany na KIZ z powodu wieku nie został uznany za niezdolnego do wykonywania zawodu, należy mimo to mieć na uwadze, że dalszy postęp wieku wymagać będzie po upływie odpowiedniego czasu ponownego sprawdzenia zdolności do wykonywania zawodu.

- V. Ustalenie utraty zdolności do pracy przez Komisję do spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia w sprawach z ubezpieczenia społecznego i w innych sprawach rozpoznawanych przez KIZ jest dla zainteresowanego korzystne, uzasadnia bowiem prawo do renty lub innych świadczeń.

Stąd też nie zachodzą wypadki uchylania się zainteresowanych od zgłaszania się na badania w KIZ i z tego względu przepisy o postępowaniu przed KIZ-ami (rozp. Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 27.XI.1958 r. — Dz. U. Nr 73, poz. 367) nie przewidują sankcji za uchylenie się od stawienia się przed KIZ, natomiast czynią to odpowiednie przepisy materialnego prawa ubezpieczeniowego w razie uchylenia się od badań kontrolnych przez rencistę korzystającego z renty inwalidzkiej.

Odmienne przedstawia się ta sytuacja, jeśli chodzi o realizację przepisu art. 19 ustawy o ustr. adwokatury. Adwokat nie jest osobiście zainteresowany w postępowaniu przed KIZ w trybie art. 19 ustawy, gdyż to postępowanie nie łączy się z postępowaniem o uzyskanie renty, może zaś jedynie spowodować skreślenie adwokata z listy członków zespołu. Obserwuje się więc niejednokrotnie niewykonywanie uchwał rady adwokackiej o skierowaniu na badanie do KIZ, uchylanie się adwokata od zgłoszenia się i przeciwdziałanie w ten sposób wydaniu przez KIZ orzeczenia. Przykładowo można tu wskazać, że na KIZ skierowała Rada Adwokacka w Warszawie 15

osób, Rada Adwokacka w Łodzi 8 osób, Rada Adwokacka w Białymstoku 2 osoby. Natomiast orzeczeń KIZ zapadło w tych sprawach dotychczas za- ledwie 3 (2 — Warszawa, 1 — Łódź).

- VI. Wskazuje to na konieczność kontroli przez rady adwokackie skuteczności dokonywanych skierowań, uzyskiwania odpowiednich informacji w tej sprawie od KIZ bądź zainteresowanych i wyciągania konsekwencji w stosunku do tych skierowanych adwokatów, którzy swym postępowaniem w sposób zawiniony utrudniali bądź uniemożliwiali wydanie orzeczeń przez KIZ.

Tego rodzaju postępowanie daje dostatecznie silne podstawy do poglądu, że skierowany adwokat jest trwale niezdolny do pracy z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych, że celowo nie chce dopuścić do stwierdzenia tego orzeczeniem KIZ. Wobec braku orzeczenia KIZ nie może nastąpić skreślenie takiego adwokata z listy członków zespołu w trybie art. 19 ustawy, jednakże taki stan rzeczy uzasadnia przyjęcie, że adwokat narusza swe obowiązki związane z członkowstwem w zespole, do obowiązków tych bowiem należy dopełnienie przez niego czynności koniecznych do sprawdzenia jego zdolności do wykonywania zawodu.

Uzasadnia to zgodnie z § 19 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 20.XII. 1963 r. wykluczenie z zespołu.

Rada adwokacka obowiązana jest w takiej sytuacji zawiadomić zespół o postępowaniu danego adwokata i zlecić zespołowi podjęcie uchwały o wykluczeniu. W wypadku gdy zespół bez dostatecznej podstawy podejmie uchwałę odmawiającą wykluczenia, rada adwokacka powinna uchwałę tę zmienić na zasadzie art. 27 ustawy o ustr. adwokatury i dokonać wykluczenia z zespołu, jak bowiem wskazano wyżej, za eliminację z zespołu adwokata niezdolnego do wykonywania zawodu przemawia interes społeczny.

- VII. Dodać jeszcze należy, że adwokat skreślony z zespołu w trybie art. 19 ustawy bądź wykluczony w trybie § 19 rozp. pozostaje nadal na liście adwokatów, a w szczególności zachowuje wszystkie swe uprawnienia w zakresie świadczeń rentowych z ubezpieczenia społecznego oraz możliwość korzystania ze świadczeń Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej.

5.

SPOSÓB I ZAKRES DOPUSZCZALNEJ KONTROLI AKT PODRĘCZNYCH ADWOKATA POZOSTAWIONY JEST SWOBODNEMU UZNANIU POWOŁANYCH DO KONTROLI ORGANÓW ADWOKATURY

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 6 maja 1965 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X w Z z dnia 6 marca 1965 r. w przedmiocie przedstawienia do wglądu akt podręcznych spraw prowadzonych przez adw. X,

postanowiło:

odwołanie adw. X pozostawić bez uwzględnienia.

Uzasadnienie

Uchwałą z dn. 6.III.1965 r. Rada Adwokacka w Z postanowiła wezwać adw. X i kierownika Zespołu Adwokackiego w Y do przedstawienia akt podręcznych niektórych spraw prowadzonych przez adw. X w okresie indywidualnego wykonywania przez niego zawodu oraz w okresie pracy w Zespole.

Od powyższej uchwały adw. X wniósł odwołanie, w którym wywodzi, że kontrola akt prowadzonych przez niego stanowiłaby naruszenie tajemnicy zawodowej, a tym samym art. 7 u.o.u.a.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej zważyło, co następuje:

Odwołanie zawiera błędny pogląd, że kontrola akt adwokata przez jego władze korporacyjne stanowi naruszenie tajemnicy zawodowej i sprzeczna jest z przepisami u.o.u.a.

Jak to trafnie podniosła Rada Adwokacka w zaskarżonej uchwale, obowiązujące przepisy poddają pracę zawodową adwokata kontroli i ocenie zebrania zespołu (art. 25 pkt 1 u.o.u.a.), rady adwokackiej (art. 26 ust. 1 u.o.u.a.) i kierownika zespołu (§ 22 rozp. o zesp.); nadto rady adwokackie dokonują wizytacji zespołów (art. 32 u.o.u.a.). Oczywiście zarówno wizytacje, jak i kontrola oraz ocena pracy zawodowej zespołów i poszczególnych ich członków byłaby nierealna, niezupełna i bezprzedmiotowa, gdyby organa adwokatury nie miały możliwości badania podręcznych akt adwokatów.

Nieistotne są również zarzuty odwołania, że akta podręczne adwokatów mogłyby być badane tylko w lokalu zespołu oraz że kontroli nie mogą być poddane tylko niektóre akta, albowiem sposób i zakres dopuszczalnej kontroli musi być pozostawiony swobodnemu uznaniu Rady Adwokackiej zależnie od okoliczności.

Z powyższych względów odwołanie należało pozostawić bez uwzględnienia.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO **W SPRAWACH ADWOKACKICH**

WYROK Z DNIA 12 LISTOPADA 1964 R.

(II K 1018/61)

W myśl art. 91 lit. b) k.p.k. nie wolno przesłuchiwać w charakterze świadka obrońcy oskarżonego co do faktów, o których się od niego dowiedział przy udzielaniu porady prawnej lub w czasie toczącej się sprawy. Jest to tajemnica obrończa i przepis ustawy nie pozwala na jej ujawnienie.

Tajemnicy zawodowej adwokata jako pełnomocnika strony dotyczy natomiast przepis art. 7 obecnie obowiązującej ustawy o ustroju adwokatury

z dnia 19 grudnia 1963 r. (Dz. U. Nr 57, poz. 309), według którego jeżeli świadek powołuje się na tajemnicę zawodową, sąd może bądź zanlechać przesłuchania go, gdy uzna za możliwe zwolnić świadka od zeznań, lub też przesłuchać świadka przy drzwiach zamkniętych (art. 92 i 277 k.p.k.). Decyzja w tej kwestii zależy od uznania sądu. To swobodne uznanie nie może być jednak dowolne, ale